

ה"ט 48569/11/22 - פלונית נגד רועי מורד, אריה גנור

בית משפט השלום בקריות

ה"ט 48569-11-22 פלונית נ' מורד ואח'

בפני מבקשת נגד משיבים	כבוד השופט מוטי כהן
פלונית	
1. רועי מורד	
2. אריה גנור	

החלטה

בפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת מכח החוק למניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב 2001 (להלן: "**החוק**"). יצוין כי בעניינו של המשיב מס' 1 ניתנה החלטה אמש, ומכאן שהחלטה זו הינה בק בהתייחס למשיב מס' 2 (להלן: "**המשיב**").

רקע

1. לטענת המבקשת, עת התארכה בביתו של המשיב מס' 1 ביום 14.10.22, הותקפה מינית ע"י המשיבים.
2. עקב כך, הגישה המבקשת תלונה במשטרת ישראל תחנת זבולון (להלן: "**ההליך הפלילי**" או "**התלונה**").
3. בעקבות התלונה, ולאחר שנחקר במשטרה, הוטלו על המשיב, כך לטענת המבקשת, תנאים מגבילים ע"י קצין המשטרה, ואשר תוקפם פג במועד הגשת בקשה.
4. המבקשת, כפי הנראה בטעות או מחוסר דיוק, מציינת בבקשתה כי "הצו מניעת ההטרדה" נגד המשיב פג תוקפו, אולם, בדיון הובהר כי לא קדם לבקשה זו כל צו למניעת הטרדה מאיימת וכוונת המבקשת היתה לתנאי שחרורו של המשיב שנקבעו ע"י קצין המשטרה.
5. לטענת המבקשת, הינה חוששת כי המשיב יפגע בה ובבני משפחתה.
6. בבקשתה לא פירטה המבקשת מהו מקור החשש, לבד מאותו ארוע שבעטיו הוגשה התלונה.
7. המשיב התעכב בהגעתו לדיון, והמבקשת המתינה מחוץ לאולם. לטענת המבקשת ובאת-כוחה, עת הגיע המשיב, התקרב אליה והתחקה אחר תנועותיה, גם כאשר זזה למיקום אחר מחוץ לאולם בית המשפט.

עמוד 1

8. המשיב טען כי עת הגיע לדיון, נע מחוץ לאולם כדי להסדיר נשימה, וכלל לא הבין כי זו המבקשת שמצויה שם מחוץ לאולם.
9. עוד טען המשיב כי אין צורך במתן הצו שכן ממילא איננו מתגורר בצפון, ולא בסמוך למבקשת, ואין להם בכלל חברים משותפים, וממילא אין לו עניין להתקרב למבקשת או ליצור עימה קשר.
10. בדיון שהתקיים היום, חזרו הצדדים על טענותיהם.

דיון והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה וכן בראיות שהצדדים הציגו, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להתקבל בחלקה בלבד ובאופן מידתי.
12. מטרתו של החוק, כפי שסע' 1 שבו מעיד: **"היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו"**. החוק קובע בסע' 2 שתי חלופות להגדרת המונח "הטרדה מאיימת": חלופה הקבועה בסע' 2(א) הכוללת הגדרה כללית של הטרדה מאיימת; והתנהגויות פרטניות, המנויות בסע' 2(ב), שבהתקיים אחת מהן יעלה הדבר לכדי "הטרדה מאיימת". על פי סע' 2(א) לחוק **"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו"**. במסגרת המקרים הפרטניים שיחשבו להטרדה מאיימת קובע סע' 2(ב) שורה של מקרים הכוללים: בילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת; נקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו; יצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר; פגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו; ועיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.
13. ההגדרה הבסיסית להטרדה מאיימת כוללת שני מרכיבים: הראשון, הטרדה או נקיטת איומים כלפי אחר; השני, נסיבות הטרדה או האיום מלמדות ברמה של "בסיס סביר להניח" כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האחר או כי הוא עלול לפגוע בגופו. על פי הגדרה זו, כדי שמעשה יהווה הטרדה מאיימת אין די בכך שהוא יהיה בגדר איום או הטרדה, עליו ללמד על צפי להישנות מעשה עתידי שתהיה בו פגיעה בגופו או בשלוות חייו או בפרטיותו או בחירותו של הנפגע. הצפי נלמד מנסיבות המעשה (ראו ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו], 28.4.2011; ה"ט (קריות) 56467-01-14 פלוני נ' אלמוני (פורסם בנבו, 11.2.2014)).
14. עם זאת, בבר"ע 179/04 נס שובל נ' מרים ניסים נפסק על ידי כבוד השופט דרורי כהאי לישנא:
- "העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטריד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו**

או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת. יודגש כי חוק מניעת הטרדה מאיימת, נחקק לאחר חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, ויש בו הגבלה לא מעטה על חירות האדם, אשר מבקש הצו רוצה להגבילו. מן הראוי כי הפעלת חוק מניעת הטרדה מאיימת, אשר נתונה לסמכותו של בית המשפט השלום, תיעשה באופן מושכל, כאשר, מצד אחד, תוגשם תכליתו ומטרתו, המגולמת בשמו ובסעיף 1 שבו (שצוטט לעיל בפסקה 16), ומצד שני, יש להיזהר שלא להיסחף, יתר על המידה, שכן בכך פוגעים אנו בחירויות היסוד של האדם, ובהן חופש התנועה".

15. כשביהמ"ש בוחן, האם יש מקום לעשות שימוש וליתן את אחד הצווים מכוח החוק למניעת הטרדה מאיימת, עליו לזכור, כי לנוכח זכותו של הנפגע, קיימת זכותו של הפוגע לפי הדין, ונדרש איזון בין הזכויות.

16. האיזון החוקתי משקף את התפיסה כי כל עוד מתייחסים לשיח הזכויות, המדובר בזכויות יחסיות באופיין, כאשר כל זכות יוצרת איזון עדין בין הערכים המתנגשים, ולפיכך, בבואי לשקול מתן צו על פי חוק למניעת הטרדה, שומה עלי, לבחון כל מקרה ומקרה לגופו, וברור שיש לעשות אבחנה בין המקרים הקלים יותר להכרעה- במקום בו מדובר למשל על מעשים פליליים מובהקים וברורים, אימים פיזיים או התבטאויות גסות המופצות או המוטחות כנגד אדם, לבין אותם המקרים, שאמנם קיים סיכון אך הוא רחוק לפגיעה בפרטיותו או שלמות גופו ונפשו של האדם.

17. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו), צ"ן כב' השופט דנציגר:

"צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם ואינו עניין דיוני ג דא: צו מניעת הטרדה מאיימת מגביל זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי, הזכות לחירות ולאוטונומיה".

18. על מטרת החוק ניתן ללמוד גם מדברי ההסבר להצעת החוק (הצעות חוק 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.01, בעמ' 769). במבוא לדברי ההסבר נאמר כדלקמן:
"המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית 'stalking', מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד.
מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית. ...
הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרידה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח.
מרבית הקרבנות להטרדה מאיימת הן נשים הנרדפות על רקע מערכת יחסים שהסתיימה, מערכת יחסים קיימת, יחסים שהם על סף סיום או על רקע מערכת יחסים מדומה שהיא רק בגדר שאיפתו של המטריד."

מן הכלל אל הפרט

19. בבקשתה המבקשת אכן לא הצביעה על אירועים פרטניים שיש בהם כדי ללמד על קיומה של "הטרדה

- מאיימת" כהגדרתה בחוק, לבד מאותו חשש, מובן, לנוכח אותו ארוע הנטען על-ידה ושבעטיו הוגשה התלונה.
20. ברי איפוא, כי אין בידי בית משפט זה, במסגרת הליך זה, סמכות להארכת תוקפן של הגבלות שנקבעו ע"י קצין המשטרה, לא כל שכן שעה שתוקפן פג.
21. כמו כן, תכלית החוק כמפורט לעיל, אינה לשרת את מטרות ההליך הפלילי, אשר מצויים בידי משטרת ישראל.
22. יחד עם זאת, התרשמתי מהתנהגות המבקשת וכן חששה בעקבות אותו "מפגש" עם המשיב מחוץ לאולם, ואני נותן אמון בדבריה ביחס לכך.
23. מצופה מהמשיב אשר יודע כי הינו מגיע לדיון בבקשת המבקשת לצו מכח החוק, לנקוט במשנה זהירות בהתנהגותו ולהמנע מכל מגע ולו לכאורי עם המבקשת, ולו למען הסדר הטוב.
24. כן אין בידי לקבל את דברי המשיב, כאילו אינו מכיר את המבקשת ואינו יודע "מי היא האישה שעומדת מולי" (ראו שורות 6-7, בעמ' 4 לפרוטוקול), ומצופה היה כאמור, כי המשיב ינהג במשנה זהירות עם הגיעו לדיון זה, שעה שידוע לו כי התקיימה חקירה משטרתית בה נטל חלק. ודוק, אין בידי בית המשפט, בשלב הזה, את הכלים והראיות בנוגע להליך הפלילי, ואין בית משפט זה מביע כל דעה בעניין ההליך הפלילי, וכל החלטה בעניין דנן הינה אך ורק לנושא ההליך מכח החוק ותו לא.
25. לאחר שערכתי את האיזונים הנדרשים בין זכויות הצדדים, בשים לב לעמדת המשיב והתנהגותו באולם, מקום מגוריו, ועדות המבקשת, אני נותן בזה צו האוסר על המשיב :
- א. להטריד את המבקשת בכל דרך ובכל מקום, לרבות בביתה ובמקום עבודתה.
- ב. לבלוש אחר המבקשת, לארוב לה, להתחקות אחר תנועותיה ומעשיה, או לפגוע בפרטיותה בכל דרך אחרת.
- ג. ליצור עם המבקשת כל קשר, בעל פה, בכתב, או בכל אמצעי אחר.
26. הצו יעמוד בתוקפו לתקופה של 6 חודשים מהיום.
- המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, בהעדר הצדדים.

